

Dissertatio physica de sero ejusque vasis / [Olaus Figrelius].

Contributors

Figrelius, Olaus, 1629-1671.
Rudbeck, Olof, 1630-1702.
Uppsala universitet.

Publication/Creation

Upsala : H. Curio, [1661]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/rm4x25nf>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

O. FIGRELIUS
DISPUTATIO PHYSICA
DE
SERO EIUSQVE
VASIS
UBSALIÆ 1681

Bibl. Rudb. 671 - anses
 frifattad af Rudbeck själv.
 Märklig grupper af Celsius.

D. IV. 2
 17 Perkierta

Curie fick privilegium
 den 9 april 1661, som
 uten icke någon förtä
 tryck!

Huerta Sale, No 1368

DEO DVCE

DISPV TATIO PHYSICA

DE

SERO EIUSQVE

V A S I S

QUAM

Consentiente Amplissimâ Facultate Medica

P R Æ S I D E

O L A O R U D B E C K.

M. P.

Publicæ eruditorum censuræ submittit

O L A U S F I G R E L I U S O - G o t h u s.

In Auditorio Gustaviano ad diem Junij

Anno 1661.

U B S A L I Æ

Ecudebat HENRICUS CURIO Acad. Typographus.

ILLUSTRISSIMO
ET
EXCELLENTISSIMO HERO.
AC DOMINO
MAGNO GABRIELI
DE LA GARDIE
COMITI DE LECKOO ET ARENS
BORG, LIB. BARO. IN EKHOLMEN, DO
MINO IN HAPSAL, HELMETT, MAGNUS
HOF, HOJENTORP ET VENNEGARN
REGNORUM SVECIAE SENATORI AC
CANCELLARIO MAGNO, NEC NON VEST
GOTHIAE AC DALIAE JUDICI PRO
VINCIALI, ATQUE ACADEMIAE
UPSALIENSIS CANCELLARIO.

Domino suo Celemtissim
&
Patrono Magno

*Hoc Academicum Exercitium, devo
animi affectu, dedicat*

O. Figrelus.

Prooemium.

A Pud Xenophontem legitur Hippiam quendam Eleum, post longi temporis moras, Athenas esse reversum, ut praeceptorem suum Socratem iterum audiret. Qui cum animadverteret, eadem Socratem, quae multos jam ante annos ex eo audiverat, repetere, admiratus primum virum, de cujus doctrinâ & sapientia, tanta esset opinio, veterem cantilenam canere: eo deinde processit audacia, ut Socratem contemneret, dictis quoque laceggeret. Ne itaque hic in tale hominum genus impingerem, cogitavi nova, prioribusque seculis ignota, in lucem dare, mihi que sumere elucidanda atque discutienda, quae à Clariss. Praeside nuper inventa, ocularibus demonstrationibus in conspectu nostro confirmata & illustrata vidi, quorum ignorantia multos in manifestos errores & hasitationes praecipitavit, ac de rebus non dum planè cognitis, aliquid certi pronuntiandum induxit, eo quod argumenta longè quaesita proposuerunt, sequendo potius suum genium, quam morborum veram cognitionem aut curationem. Morbum autem quis expellere potest, nisi evitatis & exclusis causis ipsum generantibus & foventibus? haec porro nec evitari possunt, nec excludi, antequam cognoscantur. Potissima, autem morborum curandorum ratio, in causarum cognitione consistit. Quocirca est quod nobis in hoc seculo viventibus gratulemur, de nostra hac arte, quae ita adolevit, & per nova additamenta exculta est, ut plus in re anatomicâ, hoc seculo inventum sit, quam forte pluribus retrò seculis è Democriti puteo potuit produci. Quorum in numero, praclarissima extant ingenia, post Asellium venarum lactearum inventorem, non paucis annis Picquetus & Hornius earundem receptaculi, seu vesicae chyli perspectiores demonstratores. Item Harvæus, qui non sine judicio, aliorum scriptis credidit, sed oculis fidelibus rerum anatomicarum internunciis, additâ profundâ meditatione, in hisce vehementer desudavit, medicinamque à multis sentibus & spinis repurgavit, scientificè detegendo ac demonstrando motum cordis, exhinc pulsuarum arteriarum, circularemque sanguinis, per venas, ad cor reditum. Non minori felicitate, Clariss. Praeses, hoc tempus ab ignorantia liberavit, quod manifestè ostendunt, primò ejus vasa serosa hepatis, quorû inventionem, magno ausu, Bartholinus conatus est sibi adscribi, sed quâ veritate, apparet ex authoris Epistolâ ad Hemsterhusium, ante tractatum ipsius de vasis serosis hepatis, & ex defensione vasorum serosorum, epistolaque ad ipsur

ipsum Bartholinum; Secundo vasa ejus serosa cordis, pulmonum, Mediastini, ventriculi, lienis, Testium, Uteri, lumborum, quae non solum hic in Sveciâ & Batavia ab iis, quibus ad oculum demonstrata, verum quoque à doctissimis ubique terrarum viris, summo cum applausu excepta sunt, sicut ab ipsorum scriptis patet: praecipuè enim ea celebraverunt, Regius, Prof. Ultraject. Philosoph. natural. edit. 2. Harvejus Londinensium lumen anatomicum, in epistola sua ad amicum, Segerus in dissertatione sua de Lympha, Christianus Buncke D. M. Hamburg. in Epistola ad Segerum, Horstius Prof. M. Giessensis, in responsoria epistola ad Bartholinum de Lympha, Rolfinck Prof. Ienens. in tractatu de corde cap. 22. Ger Blasius D. M. Amsterdamsis in comment. super Vesling. Hornius Prof. Leidens. in variis scriptis anatomicis, Skenckius Prof. Ienens. de sero sanguinis c. 4. Charleton Regis Caroli Britann. Medicus, de Oeconomia animalium cap. 9. de Lympha ductibus, quibus suum calculum etiam addidit Bartholinus ipse, in defensione vasorum lacteorum & Lymphaticorum contra Riolan. cap. II. dicens: in felibus, vitulis exploravit O. Rudb. qui magno conatu, hæc vasa exausit. Tertiò vasa serosa diaphragmatis, costarum, colli, quarum situm in animalibus, canibus videlicet & felibus hic demonstrare animus est. Quae omnia, quantum arti nostrae utilitatem ac momentum asserant, clarè exprimunt dubitationes ac hallucinationes majorum, qui hac in re, clarum veritatis lumen nescientes, multa imaginatione concepta, pro veris receperunt. Ex malè enim habitata dispositione serosi humoris, in investiganda causa proxima hydropis, quidam omnem ortum hepatis imbecillitati assignarunt, quae communis multorum fuit sententia; alii ut Paracelsus, sal aluminosum causam hydropis; alii serum per vas breve transire in lienem & ideo bibulum dicebant; alii ex archæo renum provenire contendebant alii aliter, conjecturis freti incertis, in tot abierunt sententias. Proinde Opera pretium nos facturos existimamus, si quantum ætas, quantum intellectus, quantum memoria suggerit, serum in genere, ac quadam horum vasorum exsculptorum in specie, examinanda aggrediamur, confisi auxilio Dei, quem imploramus, ut ex summa sua benignitate, hisce nostris laboribus annuat. Sit itaque.

Thef. I.

HUmorem hunc, intra hæc vasa, contentum, paulo accuratius consideraturi, appellamus serum, partim ob similitudinem, quâ cum fero lactis gaudet, diaphanum enim & aquosum est; partim ob generationem: nam ut in fermentatione lactis, pars crassior vel caseus, separatur à subtiliori & liquidiori; ita etiam in elixatione naturali ventriculi, pars magis crassa & terrestris substantiæ, mandatur per intestina ad excretionem, pars autem selectior & tenuior cum chylo ingreditur vasa sua sibi destinata.

II. Alias variè serum sumitur, interdum pro humore tenuiori, intra venas, sanguini commixto, & per venæ sectionem extravasato, interdum pro sudore aquoso, ab animalibus & hominibus transpirante, interdum pro coluvie occupante hydropicos, interdum pro urina & Lachrymis, & hoc non sine causa, cum videamus hos humores, non parum affinitatis inter se habere, ut appareant haud in commodè ex eadem materia, sc. tenui & aqueo humore oriri, tamen inter se differre, prout vel cum variis particulis falsis, sulphureis, terreis commixti, vel à variis organis recepti & delati fuerint, undè serum varias acquirit denominationes, quod & Riolanus testatur cap. 27. lib. 2. Enchir. Anatom. *Vnicum, inquit, serum esse credo, quod pro vario corruptionis gradu & tincturâ, modo biliosum, modo viride & lividum atrabilarium, modo lacteum appareat.* Serum dicitur alias, nunc serosa, nunc aquosa humiditas: jam serosus humor, jam aqua seu Lympha, à Generoso Helmontio latex salutaris audit.

III. Serum hoc nostrum prout in vasis suis servatur, Coloris est expers, tenue, limpidum atque pellucidum,

quando nimirum naturalitèr se habet, & confortium humoram fugit. *Salsum* illud esse gustavimus & percepimus, quia illud in alimentis suscipit.

IV. *Tempus*, quo inchoatur & absolvitur, determinari tam certè non potest. Verisimile est variare illud pro agentis & patientis conditione varia. Nequè *quantitatem* ejus certam & cognitam habemus, non admodum paucum esse, evincunt necessitas ejus in corpore & utilitas. Sanguis accenderetur nisi frigore & madore humoris nostri ille subinde restringeretur. Hinc ex illius defectu, experimur febricitantium æstus immedicabiles. Hujus consumptione hecticam introduci author est Hippocrat. comment. VI. aph. XII.

V. Quoad *temperamentum* frigidius ac humidius sanguine est. *Substantia* autem ejus tenuis est, omnesque subtilitate humores præit. Nam nec sanguis adeò tenuis substantiæ est, quanquam angustissimos transit meatus. Chyli substantiam subtilem esse, docent lactæ, eo ipso feri tenuiorem esse demonstrant.

VI. *Materiam* isti suppeditant, cibi & potus multã ferrosam & aquosam substantiã habentes, fructus nempe & olera (ut fufius ostendit Sennert. in instit) ex quib⁹ extrahitur serum in ventriculo & intestinis, atque unã cum chylo cordi transmittitur, dehinc cum sanguine, per arterias, ad reliqua viscera & membra pellitur, quò per poros tunicarum quasi transcolatur, præcipuè ubi cavitates, aut porosa viscera reperiuntur, ibiq; collectum à minoribus ramulis ferosorum vasorum, nec non glandulis, ac indè ulterius, per majora vasa ferosa, ad vesicam lacteam & ductum chyliferum mittitur, unde cum chylomixtum, iterum ad cor revertitur.

VII. Hinc apparet serum, quatenus corpori interservit, atque cor toties permeat, non aliter ac sanguis, de novo
ad

a d idem remeat , excrementum vix dici posse. Nam non videmus , qua ratione natura hoc excrementum , si excrementum esset , suo cum detrimento retineat , quæ alias de noxii expulsionem magis , quam de proficui receptione est sollicita , potius itaque illud ad vesicam urinariam , renes aliaq; organa excrementis evacuandis destinata protruderet , quàm ad cor remitteret. Nec perpetuus error esse potest , cum natura non perpetuò aberret , id quod pulcherrimè demonstrat Helmont.

VIII. Est proinde serum gratus ac benignus corporis humor , in necessarium sanguinis & chyli , tum vehiculum , tum partium omnium humectationem & refrigerationem , à natura productus. Inutilis demum censetur , cum per peculiaris vasa , renes & vesicam secernitur , vel per carnes formâ sudoris , vel per nares & oculos &c. vel denique per insensibilem transpirationem , secundum Santorium , vel per flatus ructusve ejicitur , & hoc nomine excrementum dici potest.

IX. *Organa , quibus hic humor includitur* , præcipua sunt hæc nuper reperta vasa , quamvis nulla ferè pars corporis sit , quæ puncta serum non reddat: hæc autem vasa vel *oriuntur* in hepate , musculis abdominis , circa vasa cruralia , in sterno , pericardio , circa œsophagum , in corde , pulmonibus , mediastino , Ligamento suspensorio hepatis , ventriculo , liene , testibus maris , sceminæ , utero & lumbis , quorum ampliores descriptionem cum suis figuris videat benevolus lector in tractatu authoris , Heidelbergæ edito ; vel circa linguam & glandulas colli , in diaphragmate , ac inter costas ortum suum ducunt , quæ in conspectu & præsentia Dn. Thomæ Hees Batavi M. D. meâ aliorumque nuperrimè ab authore inventa ac scèpius demonstrata sunt , quorum delineationem explicationem ac

figuras, candelis lector, sub finem disputationis, inquirat. Hæc omnia vasa vehunt illud serum, quod ab omnibus partibus, à quibus derivantur, exstillatum & quasi transcolatum, exprimitur, inque vesicam lacteam illud transfundunt, & hunc cursum observant illa vasa, quæ sunt infradiaphragma; Illa autem vasa, quæ sunt supra diaphragma, suum serum ductui chyliifero committunt, neque varie in hisce ductibus circumfertur, transeundo nempe in aliis à lacteâ ad partes & in aliis à partibus ad lacteam ut Ludovicus de Bilts in vasis serosis hepatis credidit, nimirum serum ferri per vasa, à vesicâ lacteâ in hepar putavit, quem motum tamen valvulæ eorum omninò impediunt. Manifestè v. ab hepate in vesicam movetur, quod ipsi per clariss. Dn. Doct. Hofvenium, in publicâ sectione Roterdami institutâ, ex authoris inventionione, demonstratum est.

X. *Usus non mediocres præstat, quamdiu in venis & vasis continetur, commune alimentorum sub chylo sanguineque comprehensorum vehiculum existit, dum scilicet à ventriculo & intestinis, in suos aquæ ductus & lacteas, ab iis in axillarem venam, ex illa in cor, à corde in universum corpus per arterias transit, & dehinc aut expurgatur, aut circulo absoluto ad cor revertitur.*

XI. Præterea etiam usus ejus consistit in *humectatione & refrigeratione*; non aliter veluti in artificiosis elixationibus, magna humiditate opus est, ne res potius assentur, quam elixentur: Ita in naturalibus conditionibus, magna humiditatis copia cum alimentis debet permisceri, ut irriget membranas aliasque partes, præsertim musculos, qui ex continuo motu incalescunt, & ni aquosa hæc substantia adesset, exsiccarentur, ac ob ariditatem, ex frequentia actionis immoti persisterent. Ita febricitantium fauces exarescunt, ex hujus liquoris defectu. Ex absentia etiam hujus

hujus humoris præstantissimi, in febris ardentissima, vidit Romæ Bartholinus. *Cor torefactum, pyri tostinstar, absque ulla pericardii aqua.* Neque ossium Syntaxin, articulos, articulorumque cartilagine deservit, illas enim madore suo lubricat, motumque promovet. Hinc patet hunc humorem æstuantem humores coercere, sanguinemque madefacere. Neque ipsis porro *alvi fecibus humectandis deest*, quandoquidem & ipsa humiditate quadam indigent. Præterea etiam *masticationem* alimentorum faciliat. Etenim primum ori cibis immittitur, illi diluendo inservit atque attenuat, postea in œsophagum detrusus, simili alluvie infectus, eliquationem & elixationem, mediantibus fermentatrice & concoctrice facultatibus, expeditiorem nanciscitur.

XII. Plures adhuc minores ejus usus possumus recensere, quod *gustum & vocem* suaviores reddat, quos facile quivis ex jam dictis eruere potest, ideo ne simus aded prolixi, eos sicco transimus pede, atque ad seri incorpore alterationes atque corruptiones nos conferimus.

XIII. Serosus hic humor pro varia dispositione & mixtione varias alterationes induit, ut non immerito signum simul & causa corporum tam salubrium, quam in salubrium agnosci queat.

XIV. Veteres, in indaganda verâ causa hydropis, intenti, hepar omnis hydropis auctorem statuebant. Dicebant enim ab exigua hepatis in temperie *Tympaniten* provenire, quæ est cum venter flatu turgens, tympani modo tinniat; à Majori *Asciten*, quæ ab utris similitudine, quod illa capacitate, tanquam utre, aquosus humor concludatur: à maximâ *Leucophlegmatiam* & *Anasarcam* procreari, quæ universum corpus, pituitoso & seroso humore turgidum, occupant. Et hoc exinde quod hepatis, in
san-

sangvificationis opere, super eminentiam & potestatem quasi regiam adscripserunt, ac illo lælo, omnem colluviẽ serosam totius corporis oriri, sunt præterea & aliæ diversorum sententiæ, quot ferè authorum capita, propterea quod nemini illorum, vasa hæc serosa videre contigerit.

XV. Non inviti ergò nos ab eorum sententiã recedimus, freti *αυτοψία* apertorum cadaverum declarantium atque demonstrantium, multis in locis, illælo hæpate, hydropes contingere, teste Bartholino cent. 3. Hist. 83. & Cent. 1. Hist. 2. ubi dicit, *in Anatome Hydropicæ intestina omnia ad dextrum hypochondrium fuisse detrusa, hepar autem à nativa bonitate nihil defecisse.* Proinde nullo sæpè in jecore vitio, hydrops observatur. Sæpe renes, menterium, reliquasque partes videmus abscessu, ex seroso humore laborare, jecore florido. Deinde etiam ex particularibus hydropis speciebus, certorum locorum angustis terminis, definitis, potest probari hepar non semper affici: cujusmodi affectus existunt in capite, thorace, scroto, utero &c. idcirco non semper dependet à vitio hepatis, sed potius restagnat in istis partibus aqua ex obstructione vasorum, prope suas proprias glandulas sitorum, quæ vel ruptis aut quovis modo resignatis vasis se profundit, vel sudoris in modum transvehitur, quod clarissimè patet ex binâ observatione authoris in tractatu de vasis serosis cap: 4. & 9. Hi tamen particulares hydropes non infrequentèr in universalem degenerare solent, & tum forsan etiam hepar afficitur.

XVI. Hisce itaque præsuppositis, dicimus serum nostrum peccare *dupliciter*, vel in *Excessu* vel in *Defectu*: quod & Hippocrates innuere videtur aphor. 16. comment. 31. In *Excessu* iterum, tripliciter, per *ανάστροφον, διαπηδνον* &

& *διαίρεσις*, quod contingit, quando aut copiosius generatur, a nimio potu, aut alimentorum frigidorum & humidorum copiâ, plurimum substantiæ aquosæ & serosæ in se continentium, seu vitio efficientis, nempe ob præternaturalem partium dispositionem, vel quia non sufficienter evacuatur, aut ob viarum, præcipue vasorum serosorum, emulgentium, ureterum obstaculum & obstructionem. Potissimum fit hoc ob intemperiem partium, tum principum, tum ministrarum, chylicationi & sangvificationi destinatarum. Huc etiam referri possunt Fluctuationes, ventris murmura & colica passio, qui affectus ex sero ebulliente oriuntur, inque flatus attolluntur, unde *Serosi* creberrimis flatibus vexantur, oriturque hinc literatorum mastix & malum familiare, affectus hypochondriacus; neque ineptus censetur hic humor, cum falsedinem plus justo acquisiverit, scabiem, pruritem, tandemque scorbutum progignere, causa subest, quod varias alterationes & mutationes suscipit, ut nunc formâ aquæ, nunc vaporis subtilis, nunc salis erodentis & penetrantis appareat, atque hinc inde facile in omnes corporis partes penetrat, & moveri aptus est. Varia præterea genera tumorum producit, dum sc. ille humor, vel excidit ex osculis arteriarum, vel cum defluit per interstitia muscutorum & cutis. Multorum adhuc symptomatum fons existit, quæ possunt è praticis peti.

XVII. Deindè etiam *defectu* peccat, propter nimios evacuationes per diarrhæam, diabetem, gonorrhæam, vomitum, fluxus muliebres, sudores similesque fluxiones, quæ corpus extenuant, emaciatum atque aridum reddunt. Hinc aliquandò putredinum, æstuum atque febrium incipientium origo exsurgit.

XVIII. Multi porrò sunt morbi, qui in hydropem
B dege-

degenerant ac terminantur, sic enim astmatici, pthifici, splenetici, iclerici quaternarii & scorbutici in hydrope mit plurimum incidunt. Atque sic pro ratione instituti, de hac materia dixisse sufficiat.

Corollaria.

I.

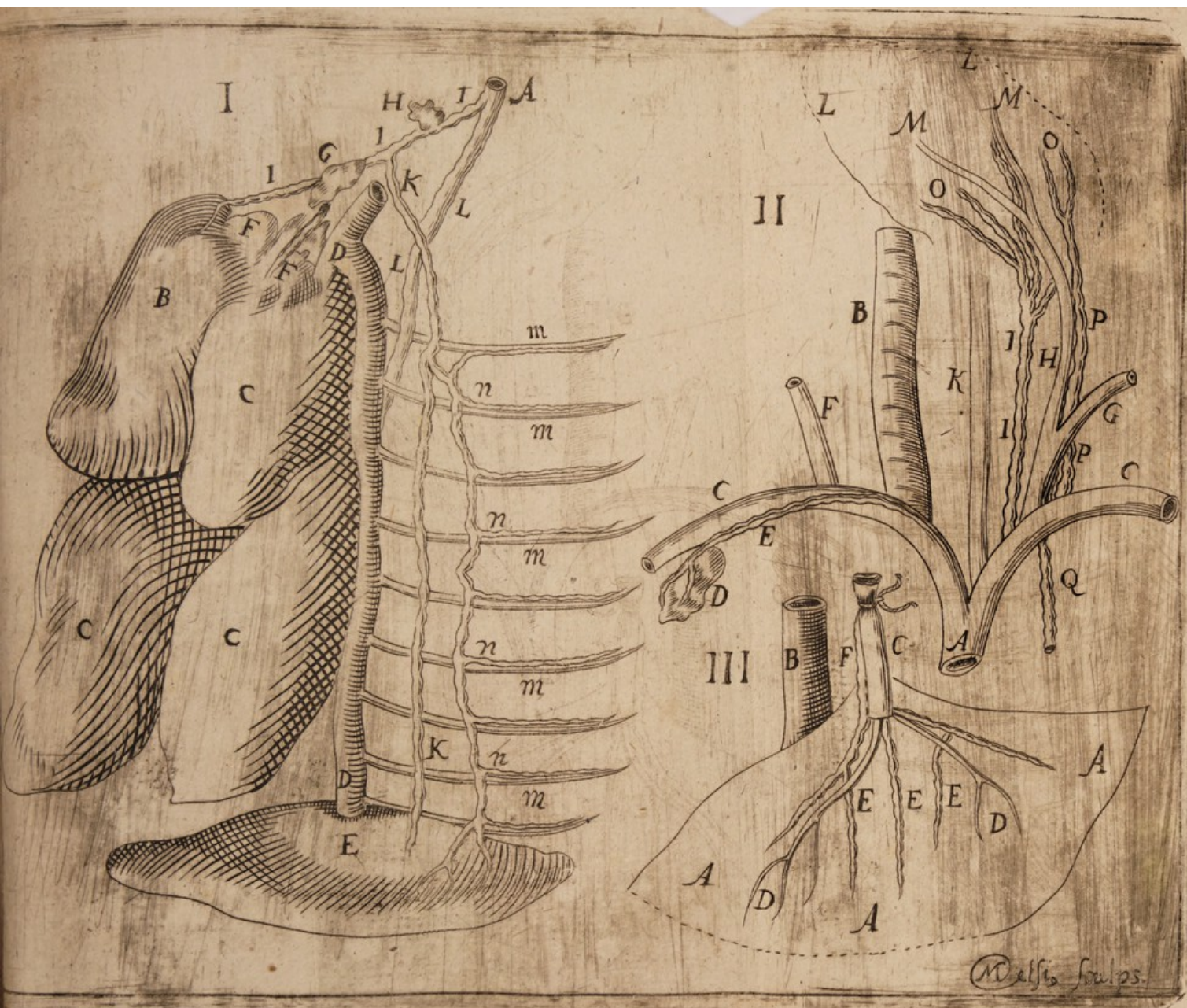
Quemlibet humorem, à quolibet elici medicamento purgante probabile est.

2. Meritò improbantur medicamenta quæ immodicam variorum combinatione & farragine constant.
3. Interdum Delectum venarum motus refellit sanguinis.
4. Post venæ sectionem malè somnuus & potus omnino prohibetur.
5. Qui multum sudant parum mejuunt.
6. Surdi ab ortu plerumque etiam muti sunt.
7. Sectio cæsarea in utero, citra medici famæ jacturam, administrari p test.

Figurarum Explicatio

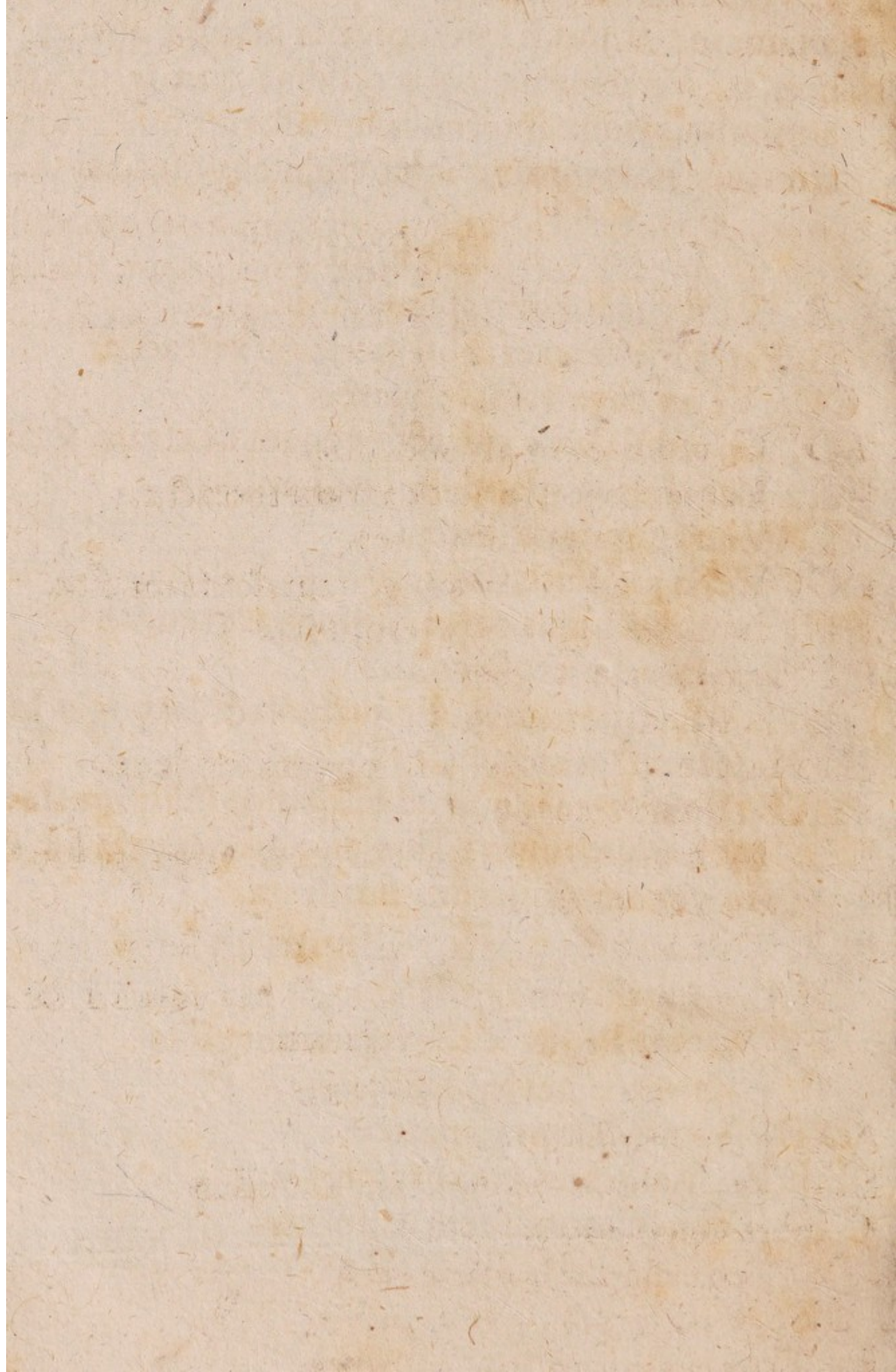
I. Figur.

- A. Pars ductus chyli ferri circa axillarem.
B. Cor pericardio in clusum.
CCC. Pulmones ad dextram partem thoracis reflexi.
DD. Arteria aorta cum suis ramis intercostalibus.
E. Diaphragmatis pars.
F. Pingvedo ac glandulæ cordis pulmonumque.
G, H. Glandulæ parvæ, per quas vasa serosa I II transeunt.

Melissio sculp. ps.

III. Vasa serosa orta ex pingvedine & glandulis cordis pulmonumque, ac in ductum chyli ferum inserta.

KK. Truncus vasorum serosorum intercostalium.

LL. Ductus chyli ferus.

m. m. m. m. Ramuli intercostales arteriæ aortæ.

n. n. n. n. Vasa serosa intercostalia, quæ serum thoracis ac musculorum intercostalium excipiunt, atque per truncum **K** deferunt in ductum chyli ferum **A**.

II. Figur.

A. Pars venæ cavæ ascendentis.

B. Pars asperæ arteriæ ad dextrum retractæ.

CC. Venæ cavæ rami axillares.

D. Glandula ad axillarem venam dextram sita.

E. Vas hujus glandulæ serosum.

F. Vena jugularis dextra.

G. Vena jugularis sinistra.

H. ramulus hujus venæ ad linguam tendens.

III. PP. vasa serosa colli.

LL. Musculorum sublingualium & laryngis locus.

MM. ramuli venæ h.

OO. Vasa serosa, quæ ad musculos sublinguales oriuntur atque suum serum ducunt per vasa **II** & **P. P.** in venam axillarum sinistram.

III. Figur.

AA. pars diaphragmatis.

B. Oesophagus ad dextram revulsus

C. pars venæ cavæ.

DD. Venæ diaphragmaticæ.

EEE. Vasa serosa diaphragmatis;

F. Truncus eorundem vasorum.

Eruditissimo Iuveni

Dn. O L A O F I G R E L I O

Disputatione publica industriam suam in Me-
dicinæ studio probanti.

Tanta est liberalium artium dignitas & ex-
cellentia, ut a singulari aliquo ingenio ac brevi
ætate initium simul ac consummatio earum exspe-
ctari non possit, sed requirant multorum annorum in-
defessos labores, si quid solidi ab iis sperari debeat. Non
quidem fraudandi sunt eruditi in antiquitate viri
laude ac gloria, quam sibi parauerunt perducendo
multarum artium scientiam ad eam perfectionem, ut
adcuratius aliquid in iis sperari vix forte possit. Nul-
litamen dubium esse debet, quin multa iudicio poste-
riorum dijudicanda & excolenda reliquerint, præ-
sertim in iis artibus, quæ diuturna experientia ac usu
perficiuntur; de quibus verè dicitur, nihil simul in-
uentum esse & absolutum. Erecta igitur indoles ad
studia eam adferet modestiam, ut nec præfidenti a-
nimo penitus damnet antiquorum operam, nec natu-
ram humanam suumque ingenium pro effæto habeat
quodq; nihil laudabile pariat. Nam & nostra tem-
pora magnæ eruditionis exempla producere possunt,
si labore & industria cum veteribus certare cape-
rint. Hæc probe in consilio habuisse videris Doctiss:
Figr:

*Figreli Cui cum propositum sit summa opera medici-
næ studium excolere, erudita veterum, in hac arte mo-
numenta evolvis, sed audes simul experiri, quid no-
strorum temporum ingenia pro perficienda arte me-
dica adferre possint. Probas hac disputatione tua te
summo studio anniti ut medicinam a majoribus acce-
ptam auctiorem posteris tradas. Maeste esto dili-
gentia tua humani generis ac imprimis patriæ bono
servire, ut maturè consequaris optatos studiorum tuo-
rum fructus. Vale*

Upsaliæ 1. Junij
Anno 1661.

L. M, q̄; adposuit

GUSTAVUS ADOLPHUS
DE LA GARDIE
C. de Lectōō,

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1850-1859
GUSTAVUS ADOLFUS
DE LA GARDE
1644

